

II

იგეპლება ენებითის ფორმაა ბეჭდავს ზმნასა და ნიშნავს: ბეჭდურად ქვეყნლება: „დღეს იბეჭდება ცნობა, რომ თქვენმა ერებამ წლის ანგარიში უარყო“ (ილი); „თბილისის სტამბაში მუდამ... იბეჭდებოდა მრავალი ქართული წიგნი“ (ი. გოგებ.). ეს ზმნა ერთპირიანია, შეეწყობა მხოლოდ ქვემდებარე და, ისიც, უსულოთა ჯგუფის არსებითი სახელით გამოხატულ.

უკანასკნელ ხანებში იბეჭდება ზმნამ გამოყენების არე მნიშვნელოვნად გაიფართოვა და სხვა სემანტიკური ჯგუფის, კერძოდ, სულიერთა (აღამიანთა) აღმნიშვნელ სახელებთან ჯერ სისაუბრო ენაში, იქნებან კი — სალიტერატუროშიც (განსაკუთრებით, პრესის ენაში) უმართებულო გამოთქმები წარმოშვა. მაგ.: „...ინგლისურ ენაზე იბეჭდებიან ცნობილი საბჭოთა მათემატიკოსები“ („კომ.“); „ახალგაზრდა ავტორები კი... იბეჭდებიან „ცისკრის“ ფურცლებზე“ („ახ. კომ.“); „გ. მდივანი სისტემატურად იბეჭდება რესპუბლიკის სსვადასწავლა უურნალ-გაზრეთებში“ („თბილ.“); „ვალერიან მამუკაშვილი ხშირად იბეჭდებოდა... ჩვენი უურნალის ფურცლებზე“ („ნიანგი“); „იმ ხანად გმოღიობა ლიტერატურული უურნალი, რომელშიც სისტემატურად იბეჭდებოდა პოეტების ერთი ჯგუფი“ („დროშა“); „მას შემდეგ იხსლებაზრდა პოეტი ქალი სისტემატურად იბეჭდება რესპუბლიკის უურნალ-გაზრებში“ („სოფლ. ცხოვრ.“).

იშვიათ შემთხვევაში სულიერის აღმნიშვნელი სახელი ბეჭდა ზმნის პირდაპირ იბიექტიაც კი არის გამოყენებული, განსაკუთრებით, სტილიზებულ შეტყველებაში: „...უურნალებში უნდა გვავდეთ ნაცნობების წრე, საღაც თქვენ არასოდეს არ გბეჭდავენ“ („ნიანგ. ბიბ-კა“), ანალოგიური ვითარებაა იბეჭდება, ბეჭდავენ ზმნით სინონიმური სტამბავენ, ისტამბება ზმნების გამოყენებისთვის დაკავშირებით: „მას სტამბავენ სტამბულ-სტოკჰოლმში, პარიზ-ვაშინგტონ-ლონდონში!“ (იქვე).

გამოსხიარევი აზრი ორგვარად შეიძლება გადმოიცეს: 1. ობიექტიანი გარდამავალი ზმნით ბეჭდავს/სტამბავს, როდესაც სუბიექტი სულიერი სახელია, ხოლო პირდაპირი იბიექტი — უსულო. მაგ.: მწერალი (ავტორი...) ბეჭდავს/სტამბავს წიგნს (ლექსი, მონოგრაფიას, სტატიას...); 2. ერთპირიანი ზმნით — იბეჭდება/ისტამბება, რომლის ქვემდებარე უსულო სახელია, ხოლო მართული მსაზღვრელი — სულიერი. მაგ.: იბეჭდება/ისტამბება მწერლის (ავტორის...) წიგნი (ლექსი, მონოგრაფია, სტატია...).

რაც შეეხება ნაცეალსახელებს, პირველ შემთხვევაში ქვემდებარე გაღმოიცემა პირის ნაცეალსახელით (იგი ბეჭდიას ნარკვევა), მეორეში კი — კუთვნილებითთ (იბეჭდება მისი ნარკვევი).

იმპოზაბა ზმნა ნიშნავს: არის, არსებობს (ვინმე რაიმე ადგილის, რაიმე მდგომარეობაში). იგი სტილისტიკურად შეფერილი სიტყვაა, ყველა კონტექსტს ერთგვარად არ მიესაზღვრა, კერძოდ, სწორადაა ნახმარი, მაგალითად, შემდეგ შემთხვევებში: „რად არ იკონებთ იმ წმინდა ადგილს, სადაც თორნიერ იმყოფებოდა“ („აკაკ.“); „ბლაგია-შვილი აქ იმყოფება“ (ილა); „იმ განედზე, სადაც იმ დროს კოლუმბის ფლოტილია იმყოფებოდა, გამუღმებით ჰქონდის ერები“ („ცისქ.“); „ხომალდი... ამჟამად კუბის ნაპირებთან იმყოფება“ („ქომ.“).

შაგრამ თავის ადგილზე არ არის ნახმარი ეს სიტყვა შემდეგ კონტექსტებში: „ეს ჩვენი მამასახლისია, ჩვენი ხაფურებია(!) ეგრე რომ გალავებულან და ეზო-ეზო სიხელმწიფო-გადასახლის ბოკავონ. ვისაც ნაღდი არა აქეც, რა პენას საწყალმა მამასახლისში? ძროხა, გოჭი და ინდაური განა აქვე არ იმყოფებიან [უნდა იყოს: არიან,] ? ფულის მაგიერ იმათ მიელალება და თუ საჭიროებამ მოითხოვა, ამთაც ალას დასკერდება“ (დ. შენგ.); „არანაკლებ მნიშვნელოვანია იყო, რომ ცილები რძეში იმყოფებიან [უნდა იყოს: არიან, შედიან] კოლოიდური რძის სახით“ („სოფლ. ცხოვრ.“); „აღმიანის კედებაში დიდი მნიშვნელობა ენიჭება რძის ცხიმს, რომელსაც აგრეთვე კარგად შეითვისებს ორგანიზმი, რადგან მისი დნობის ტემპერატურა განსაკუთრებით დაბალია: 28-31 გრადუსი, ამდენად იგი იმყოფება [უნდა იყოს: არის] ემულსიის სახით“ („სოფლ. ცხოვრ.“).

ამ კონტექსტში უმართებულოდ არის გამოყენებული იმყოფება ზმნა, რომელიც უპირატესად ვან ჯგუფის სახელებს შეეხამება, ისიც უმჭველად სივრცისა (და მდგომარეობის) ჩვენებით. ამიტომ არც ასეთი ხმარებაა გამართებული: „მეორე ადგილზე იმყოფება [უნდა იყოს: არის] ქუთაისელი მ. ბუალლიშვილი“ („თბილ.“). ეს ზმნა იმ შემთხვევაშიც გამოიყენება, როცა ნივთის აღმნიშვნელ სახელში (ხომალდი, თვეთმფრინვი...). ადამიანებიც უსითთუოდ იგულისხმებიან: „ამ განედზე... იმ დროს კოლუმბის ფლოტილია იმყოფებოდა“ („ცისქ.“).

ისტაბგება, ზმნის უმართებულოდ გამოყენების შესახებ სულიერთა აღმნიშვნელ სახელებთან ის. იბეჭდება.

იძახის ზმნა აღმოსავლური დიალექტის გველენით სალიტერატურო ქართულში უმართებულოდ იმარება ამბობს ზმნის მნიშვნელობით. ის. უამბობს — მოუთხოობს — მოუყვება.

კალმოსანი წიგნური, მაღალფარდოვანი სიტყვაა. იგი მწერლის, ლიტერატორის სინონიმური მნიშვნელობით იხმარება, მიგრამ ამ სიტყვას ირონიული ელფერი დაპკრავს, ამიტომ მისი გმოყენების სფერო შეაცრად განსაზღვრული კონტექსტებით შემოიფარგლება. კალმოსანი მწერლობას მიტმასნებული კაცია; იგი მრავალმხრივი და ჰედმეტად პროფესიული (ამის გამო პრეტენზიული), მიგრამ სინამდვილეში მდარე ლიტერატურული პროდუქციის აეტორია.

მწერალსა და კალმოსანს შორის სტილისტიკური ოფალსაზრისით ისეიცე მიმართებაა, როგორიც ხელფანსა და ხელოსანს შორის. ამ მნიშვნელობით კალმოსნისათვის ბუნებრივი კონტექსტებია: „ანდახებ-ში... უფრო მეტი სიბრძნეა, კიდრე ზოგიერთი ჩვენი კალმოსნების ნაწერებში“ (ადამი); „ლონდონელი კალმოსნების ფანტაზია ღვარ-ძლითა და გვსლით არის აღსავსე“ („სახ. გან.“); „შესანიშნავი სიტყვებია, მედროვე, პოპულარობის მაძიებელი კალმოსნებისაგან რომ ასევა-ვებს ნამდეილ მწერალს“ („კომ.“); „უმჯობესია ჩვენი გულისწყრობის მახვილი ოღმაროთ იმ ენობრივ უმსგავსობათა წინააღმდეგ, რომლე-ბიც ზოგიერთი უნიჭო და უწიგნური კალმოსნის წყალობით ფეხს იყი-დებს ჩვენს პრესასა და ლიტერატურაში“ („ლიტ. საქ.“); „ამას დაურ-თოთ იერიში იმ კალმოსნებისა და მოლექსეებისა...“ (ს. კლდ.). (თანა-მედროვე ქართულში მოლექსეც კალმისანია. მოგრი შემოქმედია, მო-ლექსე — სალილობო ლექსითა მოხსელი).

ბოლო გრის სალიტერატურო ენაში არის ცდა კალმოსნის დაზე-ბითი მნიშვნელობით გამოყენებისა, თანაც, მას, როგორც მაღალფარ-დოვან სიტყვას, უპირატესობას ანიჭებენ ამ ოფალსაზრისით ნეიტრა-ლურ მწერალ- სიტყვასთან შედარებით. იმის გამო, რომ გათვალიში-ნებული არ არის სიტყვის სტილისტიკური შეფერილობა, ლიტერატუ-ლი და პატივისაცემი პიროვნების სახელი ჩვენდა უნდებურად უხერხელ კონტექსტში ფიგურირებს. მიზანშეწონილი არ არის კალმოსნის გამო-ყენება ასეთ კონტექსტებში: „არაერთი გამოჩენილი რუსი კალმოსანი [უნდა ყოფილიყო: მწერალი] ყოფილი საქართველოსთან მჭიდროდ დაკავშირებული, მთ შორის არის ანდრეი ბერიც“ („კომ.“); „[ნათ-ვეაში ეხება გოგოლს] ბევრ სხვაგვარ უცნაურობებთან ერთად ასეთი რამაც სხვეოდა დიდ კალმოსანს [უნდა ყოფილიყო: მწერალს]“ („საფულ. ცხოვეტ.“); „უბრიოლო მკითხველები აღფრთოვანებით ეგმბე-ბოდნენ სტრინგერგვის ქმნილებებს, მეცნიერები დასცინოლნენ მის იდეებს, ხოლო კალმოსანი თანამოძმენი უშერესად მხარში ედგნენ — თუნდაც მისი უზარმაზარი ნაყოფიერების გამო“ („ლიტ. საქ.“). ბოლო

წინადაღების კალმოხანი თანამოძმენი ყალბი მაღალფარდოვნების ნი-
მუშია, ამასთან ირონიული ელფერის შემნე და, ამდენად, კონტექსტი-
სათვის სავსებით შეუფერებელი. რამდენადმე უფრო ნეიტრალურია
თანამოკალმენი, მაგრამ მოცემული სიტუაციისთვის არც ის გამოდგე-
ბა, რადგან კონტექსტით არ ჩანს, რომ ყველა, ვინც სტრინგბერგს
უჰერლა მხარს, მის შემოქმედებით მრწამსაც იზიარებდა (თანამო-
კალმეს კი მსოფლმხედველობრივი თანაზიარობის შინაარსობრივი ნი-
უანსიც ახლავს). კალმოხან თანამოძმეთა ნაცვლად აჭობებდა ესმართ
ყოველგვარ მაღალფარდოვნების მოკლებული, მაგრამ კონტექსტისა-
თვის ზუსტი და შესაფერისი შესიტყვება თანამედროვე მწერლები
(რომლებიც სტრინგბერგის შეხელულებებს შეიძლება ბოლომდე არც
იზიარებდნენ, მაგრამ მას მხარს უჰერლნენ, როგორც ნიჭიერ კაცა და
ნაყოფიერ შემოქმედს).

პაშპანია — ძომპანია. თანამედროვე ქართულ სილიტერიატუ-
რო ენაში გამოიყენება ფრანგულიდან შემოსული ბერიობრივი მსგავ-
სი, ხაგრამ მნიშვნელობით განსხვავებული სიტყვები: კამპანია და კომ-
პანია.

კამპანია (campagne) შემდეგნაირადაა განმარტებული ქაგლ-ში:

1. სამხედრო ლაშერობა, საომარი მოქმედება;
2. რომელიმე ერთ-
დროული საზოგადოებრივ-პოლიტიკური მოცანის გადასწყვეტად
ჩატარებული ორგანიზებული საქმიანობა. სახელი კამპანია არაერთ
მყირ გამოთქმაში იღებს მონაწილეობას; ხაარჩევნო კამპანია, ანტირე-
ლიგიური კამპანია... უკანასკნელ ხინგბში გაჩნდა ახალი შესიტყვებე-
ბიც: დოლის კამპანია („არის ისეთი ხარჯეზები, რაც ნამდევილდ ხელს
შეუშლის დოლის კამპანიას“, „კომ.“), ხაგამოცდო კამპანია (საქარ-
თველოს უმაღლეს სასწავლებლებში მისაღები გამოცდებისათვის შეა-
დების აღსანიშნავიდ), ოცხის კამპანია, მოსავლის აღების კამპანია,
უურნალ-გაზეთებზე ხელისმოწერის კამპანია...

კამპანია სავსებით მართებულად და თავის იღილისად გამოყენე-
ბული ასეთ მაგალითებში: „კრებამ პირველად დაიწყო წინა წლების
ზოგიერთი ღიღი პოლიტიკური კამპანიისთვის შეფახების მიცემა“ („კომ.“), „გ. კარტერმა თქვა, რომ ხაარჩევნო კამპანიის ღროს აქრი-
ტიკებდა რესპუბლიკურ მთავრობას“ („კომ.“); „ტრიუმფალური
„სვლა“, როგორც ეს დასავლეთის კამპანიის ღროს იყო, აღმოსავლეთ-
ში აშკარად არ გამოუდიოდათ პიტლერელებს“ („კომ.“); „გაღიჭიაბე-
ბულია ყველა უწინდელი მაჩვენებელი მოსავლიანობისა და მოსავლის
აღების კამპანიის ტემპის მიხედვით“ („ობილ.“).

მაგრამ ამგვარ შესიტყვებებში ხშირად არასწორად ხმარობენ მსგავსად მეღერ, მაგრამ სემანტიკურად სრულიად განსხვავებულ კომპანია სიტყვის: „დაიწყო ხელმოწერის კომპანია“ („ა. კომ.“ — სით.).

კომპანია (compagnie) სიტყვის მნიშვნელობებია: 1. რამდენიმე ადამიანი, რომლებიც ერთად იტარებენ ღრის, თანამესუფრენი; 2. მძხანაგობა სავაჭრო ან სამრეწველო. ამ სიტყვის სწორი მოხმარების მაგალითებია: „ჭკუსა და ენერგიას სკოლის გარეთ ხარჯას, თავის მეგობართა კომპანიაში“ („ა. კომ.“); „ჩვენს გვერდით მხიარული კომპანია შემოსხდომიდა სუფრას“ (დ. ჭიტ., თარგმ.); „იმ ღამეს დილამდე ბანქოს თამაშობდა მრავალრიცხვან კომპანიაში“ (ნ. ძოწ., თარგმ.) და სხვ.

კომპანია ქართულში რუსულის გზითაა შემოსული, რუსულში კი უმახეოლო 0-ს გამო ეს სიტყვა კამპანიად წირმოითქმის. ასევე შევიდა იგი ქართულ სასაუბრო მეტყველებაში. სალიტერატურო ენაში კი მისი ამ ფორმით ხმარება სასაუბრო მეტყველების გავლენის შედევრია. ეს შეცდომები ყველგან უნდა აღმოიჩინოს. დარღვევის შემთხვევები კი ირცოთ იშვიათია ძირითადად თარგმნილ ლიტერატურისა და პრესაში: „სვამენ, როცა თავს ვერ აღწევენ ცუდ კამპანიას“ („ა. კომ.“); „მიყეარს... თეთრეკანიანი მეგობრების კამპანიაში სძა“ (გ. მჭედლ., თარგმ.); „რესტორანში, სიღაც სავაჭშმოდ შევეღით, რომელიაც სრულიად უცხო კამპანიაში მიღვიპარიყეს“. (ა. კიქ.). „საერთოდ ჩვენს კამპანიაში ქალს არ ვაჭაპანებდით“ („ა. კომ.“); „კამპანია გამიწიო, თორემ ხომ იცი, ნათქვამია, მარტო კაცი ჭამაშიაც შესაბრალისია“ („ცისკ.“) და შპ. სხვ.

შედარებით იშვიათია, მაგრამ მაინც გვხვდება საპირისპირო სახის ილრევა, ე. ი. კამპანიის მაგივრად კომპანია: „ყოველი მნიშვნელოვანი კომპანიისას ეწყობა რედაქციისთან ერთად“ („ხოფლ. ცხოვრ.“);

კომპანია სიტყვის მონაწილეობით ბუნებრივი შეიტყვებები იქნება: მხიარული კომპანია, ცუდი კომპანია, მეგობრების კომპანია, ჩვენი (თქვენი, მათი) კომპანია, უცხო კომპანია, კომპანიის გაწევა და ა. შ.

მეგვარად, კამპანია და კომპანია პარონიმული სიტყვებია და მათი გამოყენებისას აღრევის თავიდან ასაყიდებლად თითოეულის მნიშვნელობა კონტექსტის შესაბამისად არის გამათვალისწინებელი.

კანონზომიერი — **კანონისტი**. საერთო ფუძის მქონე ამ სიტყვებს საფუძლად უდევს კანონის სხეადასხვა მნიშვნელობა. კანონი არის: 1. საენება და მოვლენებს შორის არსებული მუდმივი და უცილობელი კავშირი, ურთიერთდამოკიდებულება, რომელიც დასტურ-

დება ბუნებისა და საზოგადოების შემცენების პროცესში, — კანონზომიერება, მაგ.: საზოგადოების განვითარების კანონები, აზროვნების კანონები; 2. საკანონმდებლო ხელისუფლების მიერ დადგენილი საყველთაოდ სავალდებულო ნორმა (წესი), რომელიც ეხება სახელმწიფოებრივი ცხოვრების იმა თუ იმ მხარეს. მაგ.: შრომის შესახებ არსებულ კანონთა კრებული.

მისი მიხედვით, კანონზომიერია ის, რაც კანონის პირებით მნიშვნელობილი გამომდინარეობს, მისი შესაბამისია (მაგ.: თაობათა ცვლა კანონზომიერი პროცესი), და კანონიერია ის, რაც კანონის მეორე მნიშვნელობილი გამომდინარეობს (მაგ.: კანონიერი სურვილი, კანონიერი მოთხოვნა...).

შესაბამისად, არაკანონზომიერია ის, რაც არ გამომდინარეობს კანონის პირებით მნიშვნელობილან, არ არის მისი შესაბამისი (მაგ.: ქართულისტური საზოგადოებისათვის დამახასიათებელი საწარმოო ძილთა და წარმოების საშუალებათა არაკანონზომიერი განვითარება); არაკანონიერია ის, რაც არ გამომდინარეობს, არ შეესაბამება კანონის მეორე მნიშვნელობას. ე. ი. კანონთა შეუთივებელი, კანონის საწინააღმდეგო, — უკანონი (მაგ.: არაკანონიერი მოთხოვნა, არაკანონიერი ხარჯები, არაკანონიერი საქციელი).

კანონზომიერისა და კანონიერის, არაკანონზომიერისა და არაკანონიერის საერთო წარმომავლობა ენაში მათი ორევისა და უმართებულოდ გამოყენების საფუძველს ქმნის. მაგალითად: „ლიტერატურული შექმნიერი შაბათ-კვირის კანონზომიერიად ისვენებს და შასთან ერთად—ლიტერატურის სამაგისტროდ ჩვენ ვეიტევს კიბეზე მუხლების გაძლიერებული ვარჩიში“ („თბილ.“). ლიტერატურის მექანიკოსს კანონით აქვს მინიჭებული უფლება შაბათ-კვირის დასასესხოს, ე. ი. მისი მოქმედება კანონის შესაბამისია, კანონიერია (და არა კანონზომიერი).

„ფილე-ს პრეზიდენტის მოქმედება არაკანონზომიერია“ (ლელო“ — სათ.); „ჩვენ წინადადება წამოვაყენეთ, რომ ჟიდრავის საერთაშორისო ფედერაციის ჩიგგარეშე კონგრესის... დღის წესრიგში შეიტანენ მსოფლიო პირებისაზე [ავტონომია: პირებისაზე] მატჩის აღვილის შეჩრევის დროს ფილე-ს პრეზიდენტის — მაქს ეივეს არაკანონზომიერი მოქმედების საკონტი“ (ექვე). ამ ინტორამაციის მიხედვით, ფილე-ს პრეზიდენტმა არ დაიცვა ნაკიდრავო ფედერაციის წესდება (რაც აუცილებელი იყო) და საკითხი ერთი მხარის სასაჩვენებლოდ ვადაწყვიტა. მიტომ მისი მოქმედება კანონს ეწინააღმდეგება, — არაკანონიერია (და არა: არაკანონზომიერი).

კათილზოგილი; კათილზოგილური თვისების აღმნიშვნელი სიტყვებია. ამათვან პირველადია კეთილშობილი, მისგან -ურ სუფიქ-

სის დართვით ნაწარმოებია კეთილშობილური. ამ სიტყვათა სემანტიკა მკვეთრადა გამიჯნული თანამედროვე ქართულში: კეთილშობილი მსახურელად იხმარება მხოლოდ ადამიანის აღმნიშვნელ სახელებთან (იმის გამო, რომ სიტყვა კეთილშობილი მუდამ აღამიანთან იყო დაკავშირებული, ოქტომბრის ჩევოლუციამდე იგი თავიდის, აზნაურის, მაღალი წოლების პირთა სინონიმადც კი იხმარებოდა). მეორე მხრივ, კეთილშობილი არის ის, ვისაც ახასიათებს მაღალადამიანური თვისებები: ზეობრივი სიფაქიზე, დისტულოვნება... კაცომოყვარეობა, პატიოსნება; ხოლო კეთილშობილური კი გულისხმობს კეთილშობილის თვისებას, რომლითაც ხასიათდება ადამიანის რაოდე გრძნობა, ფიქრი თუ ქმედება.

იმის შესაბამისად, თანამედროვე ქართულში გვაქვს ასეთი დაპირისპირება: კეთილშობილი ადამიანი (კაცი, ქალი, ბავშვი) და კეთილშობილური გრძნობა (თვისება, საქციელი, განხრახევა, საქმე და ა. შ.): „კეთილშობილი კაცის ნიღბის მეორე მხარეს გაუსაძლისი ტკივილია“ („კისკ.“); „რაგინდ კეთილშობილური მიზანდასახულობისა და შემეცნებითი ღირებულებისაც უნდა იყოს თხზულება — ხელოვნების ნიშვნად იგი ვერ ჩაითვლება“ („ქელ სკოლაში“); „სწორედ კეთილშობილური სისადავის წყალობით იღწევს იგი ძალუმ ზემოქმედებს“ („კომ.“); „ეს არის კეთილშობილური სისადავე“ („კომ.“); „ურიად კეთილშობილური საქმეა“ („კომ.“); „კეთილშობილურია სურვილი“ („კისკ.“); „ადამიანზე ზრუნვა, მართლაც, ყველაზე კეთილშობილური საქმეა“ („სოფლ. ცხოვრ.“).

შეგრამ თანამედროვე ქართულში გეხვდება შემთხვევები ამ განხხვაებული სემანტიკის მქონე სიტყვათა მონაცელეობისა: იშერითად კეთილშობილური მსახურელად იხლავს აღამიანის სახელსაც: „რამდენად კეთილშობილურია სიმონ ჩოფიქაშვილი“ („ქართ. ლიტ.“). სიმონ ჩოფიქაშვილი ვინ ჯუფის სახელია, ამიტომ მას მსახურელ სახელად უნდა იხლდეს კეთილშობილი.

უფრო ხშირია მეორე რიგის დარღვევები: კეთილშობილი იტერება კონტექსტებში, რომლებშიც მოსალოდნელია ამ სიტყვის -ურ სუფიქსიანი ფორმა. მაგ.: „...ეს კიდევ ერთი კეთილშობილი საქმის დასიწყისია“ („კომ.“); „სევდა კეთილშობილი გრძნობაა“ (კისკ.); „თემაზე მუშაობა საინტერესო და კეთილშობილია ლიტერატურისათვის“ („თბილ.“); „ეს კეთილშობილი საქმე უნდა გახდეს ჩენი დიდი საზრუნვავი“ („თბილ.“); „ალ. ჭავჭავაძე უმღერის კეთილშობილი, ფაქტი და ბუნებრივი სიყვარულის გრძნობას“ („ქართ. ლიტ.“); „ვისმეს რომ... ეთავა ეს კეთილშობილი საქმე“ („თბილ.“); „განუხორციელებელი დატოვა მრავალი მისი კეთილშობილი განზრახვა და შთანა-

ფექტი“ („ქართ. ლიტ.“); „მქითხველში მათ უნდა იღძოს კეთილშობილი წარმოდგენები“ („ქართ. ლიტ.“); „სიყვარული დააღი, კეთილშობილი მოვლენას“ („ქართ. ლიტ.“); „ჩვენი ხუროთმოძღვრული მატიანე... შთაგონებული ექიმი ისტორიის, ექი კეთილშობილი მიზნით გაერთიანებული ქართველი და რუსი ხალხის დიდი ურთიერთობისა“ („თბილ.“); „საერთოდ ყველა კეთილშობილ გრძნობას ცელს კუპი, სიცრუე, ცბიერება და ანგარება“ („ქართ. ლიტ.“); „აბზუშაპილის ეს კეთილშობილი ოვისებები მწერალმა დააგვირგვინა მისი წარმოშობის საიდუმლოების გახსნით“ („ქართ. ლიტ.“); „ეს კეთილშობილი საქმიანობა შეწყდა მხოლოდ რემონტის დროს“ („თბილ.“); „იგი ... ემსახურება ჩვენი მოხარული თაობის აღზრდის კეთილშობილ მიზანს“ („უკიოლაში“).

გრძნობა, მუშაობა, საქმე, სიყვარული, განხრახვა, წარმოდგენები, მოვლენა, მიზანი, ოვისებები, საქმიანობა რა ჯგუფის სახელებით და მსახურელ სახელად მათ უნდა შეეწყოს სიტყვა კეთილშობილური.

პგალი. სიტყვა კვალი თავისი ძირითადი მნიშვნელობითაა ნახმარი შემდეგ გამოთქმებში: (ხნულის) კვალი გაავლო, კვალს დატოვებს და ა. შ. ევევე სიტყვა ფიგურალური გამოთქმების წევრიდაც გვევლინება ზემოთ დასახელებულ ზმრებთან; კვალის გაავლებს, კვალს დააჩინევს, კვალს დატოვებს, კვალი დაეტყობა, რაც ნიშნავს: ოცალსაჩინო შედევს მიაღწევს, მნიშვნელოვან წვლილს შეიტანს რამეში, რისმე მოვლენა უკვილოდ არ ჩივლის. მაგალითად: „ამ სიყვარულმა პოეტის შემოქმედებაში ღრმა კვალი გაავლო („ქართ. ლიტ.“); „გვლეგრილობის კვალი აჩნია... სატყეო მეურნეობის ეზო-გარემოს“ („კომ.“); „ქვეყნის წარმატებამ და წარუმატებლობამ საუკუნეების მანილზე კვალი დააჩინა თოთოეულ მათგან;“ („თბილ.“); „ამ... დღეებმა წარუშლელი კვალი დატოვეს ახალგაზრდა პოეტის სულიერ სამყაროზე“ („ქართ. ლიტ.“).

სიტყვა კვალს მსაზღვრელად შეიძლება ახლდეს ღრმა, უდიდესი, წარუშლელი და ა. შ.: „რუსეთში გატარებულმა წლებმა და სწავლიმ უდიდესი კვალი დატოვა ქართველი ახალგაზრდობის შეგნებაში“ („ქართ. ლიტ.“); „მინ ღრმა კვალი დააჩინია ჩვენი სულიერი ცხოვრების ყველა სფეროს“ („ქართ. ლიტ.“); „საბჭოთა იგროვიმიური მეცნიერების ფუძემდებლების... გვერდით მოვაწეობამ წარუშლელი კვალი დააჩინია ი. სარიშვილის... საქმიანობას“ („კომ.“).

მაგრამ ზოგჯერ კვალის მსაზღვრელად სემანტიკურად შეუფერებელი სიტყები გამოიყენება, რაც ქართულისათვის არაბუნებრივ შეხამბებს ქმნის. მაგ.: „ცხოვრებას ვერ დააჩინის ძლიერი [უმჯობესია: ღრმა] კვალი“ („ქართ. ლიტ.“); „ვენახსაც იმედის კვალი დაეტყო

[აჯობებდა: კარგი პირი უჩანს, ან: მზრუნველი ხელი დატუთ]“ („კომ.“).

კვალი შეიძლება ძლიერად გავავლოთ, დავატუთ, დავაჩინოთ, მაგრამ თეთი კვალი არ შეიძლება ძლიერი იყოს. მეორე მხრივ, კვალი წარსულის სემანტიკის შემცველია, მედი კი — მომავლისა. ამრიგად, ურთიერთგამომრიცხვი მსახლეობრივი და საზღვრული შესიტყვებაში ვერ დაუკავშირდება ერთმანეთს.

კვალს დაასვამს. დაასვამს ზმნასთან სინტაგმას ქმნის სიტყვა დადი: დაას დაასვამს. ამ ხშირად სახმარი მყარი შესიტყვების პირდაპირი მნიშვნელობაა: დალს დაპერავს, დალს ლააჩნევს, დადალივს. იგი უპირატესად გადატანით მნიშვნელობით იხმარება. ნიშნავს: ღრმა კვალს ლააჩნევს, თავის ანაბეჭდს დატოვებს რამეზე. კვალ- სიტყვასთან კი ბუნებრივ შესიტყვების ქმნის შემდეგი ზმნები: დატოვა, დაატყო, დააჩნია: კვალს დაატყობს, კვალს დააჩნევს, კვალს დატოვებს, რაც ნიშნავს: თავის ნიშანს ლააჩნევს, დატოვებს ნაშთს. გადატყოალსაჩინო შედეგს მიაღწევს, მნიშვნელოვან წვლილს შეიტყონს რამეში.

ამ შესიტყვებათაგან რომელიმე უნდა გამოყენებინათ შემდეგ წინაღადებაში: „ამ მიზეზებმა წარუშლელი კვალი დაასვა [ცწორა: დალი ლაასვა, კვალი დაატყო, კვალი დააჩნია] მერმინდელი საუკუნეების პროზას“ (ულიტ. საქ.).

ქართული ენისათვის უჩვეულო შესიტყვები კვალი დაასვა მიღებული უნდა იყოს ორი ბუნებრივი გამოთქმის (კვალს დაატყობს და დაას დაასვამს) შერწყმის შედეგად.

კინო ხშირად სინმარი სიტყვად: გაერცელებულია ასეთი ფრაზები: „წუხელ კარგი კინო ვნახეთ“; „ასეთი კინო ჯერ არ მინახავს“; „ნახე ახალი კინო?“ და სხვ.

კინო სიტყვას ორი მნიშვნელობა აქვს: 1. კინემატოგრაფია, ხელოვნების დაწევი, კინოხელოვნებია და 2. კინოთეატრი, რომელშიც ფილმების დემონსტრაცია ხდება (მაგ.: „პირველად გადატყიშვილი უცხო ვაჟს კინოში წაყვალიდი“, — „ა. კომ.“).

რაც შეეხება თვით კინოპროდუქციას, ნაწარმოებს, ის ორის ფაზი, კინოფილმი, კინოსურათი (ან სურათი) და არა კინო. მაგ.: „მე კინოსურათიც ჩაინტერესებს“ („ა. კომ.“).

როგორც სასაუბრო, ისევე სამწერლო ენაშიც დღეს მეტად ხშირია კინო სიტყვის გამოყენება ფილმის, სურათის მნიშვნელობით. მაგ.: „გიგა და ნოდარი დღეს კინოს სანახავად წავიდნენ“ („საქ. ქალი“); „კინო დაიწყო“ („ა. კომ.“); „სოფლის მცხოვრებლებმა ახლა სტელება მიიღეს რეგულარულად ნიხონ კინო“ („ა. კომ.“); „ბაინაობაც

მალე მოგვპეზრდა, მაღაზიის წინ მზესუმზირის კნაწა-კნუწი და, ძნელი დასაჯერებელი კია, „ბაში-აჩუკის“ კინოშე სიარულიც“ („ცისქ.“); „ამ წუთში ყველაფერმა ფასი დაკარგა. — კინომაც, რომელიც ძალიან მაინტერესებლა“ („ახ. კომ.“).

უცხლა ამ შემთხევაში უნდა ეხმარათ ფილმი, სურათი ან კინო-სურათი.

კოლეგა ლათინური წარმოშობის (collega) სერთაშორისო სიტყვაა და სამსახურის, პროფესიის მიხედვით ამხანაგის აღსანიშნავად იხმარება. კოლეგა უპირატესად წიგნის ენისთვისად დამახსიათებელი, რაც შეპირობებულია მისი წარმოშობით, თავდაპირველად ამ სიტყვის ინტელიგენციის წრეში იყენებდნენ, — უპირატესად ექიმებს, მასწავლებებს, იურისტებს შორის.

თანამედროვე მეტყველებაში კოლეგამ მოხმარების არე გაიფართვა, მაგრამ მისი ნებისმიერი, თავისუფალი გამოყენება ზოგადად თანამოსაქმის მნიშვნელობით გაუმართლებელია. კოლეგაბი ისეთი თანამოსაქმეები არიან, რომელთა საქმიანობა ასუბითად გონიერივ სურვისთანაა დაკავშირებული. მიღენად, არ უნდა იყოს გომართლებული კოლეგა სიტყვის გამოყენება საყოფაცხოვრებო მომსახურების სხვადასხვა ობიექტის ხელოსნების, ერთნაირი ხელობის აღამიანთა აღსანიშნავად, რომელთა სამუშაოში არ ჭარბობს გონიერივი შრომა. მაგ.: „მისი კოლეგა „თბილქილაქვაფორმების“ კომბინატიდან — ქალაქებს მთავარი მესაათე გ. აკობინი საათის პრინციპულად არ ატარებს“ („თბილ.“): ტანსაცმლის ინდკერვის № 23 ატელიეს მოწინავე გამომჭრელი წერს: „ათასობით კოლეგის აზრს გამოვხატავ, თუ ვიტყვი, რომ მოღით, უღეიდან, ამ წუთიდან, დავიწყოთ საეტაპო შემობრუნება, ნურც ერთ უღირსს ნუ ვიგუებოთ ჩვენს გვერდით, საკუთარი ოჯახივით გაეუფრთხილდეთ დარგის პრესტიჟსა და აეტორიტეტს... ზოგიერთი ჩვენი კოლეგა ძალიად იგდებს საშოგადოების ინტერესებს, ვერა და ვერ დათრგუნა საეჭაო თავში სიხარბის, გამოძალვის სამარცხენო გრძნობები“ („თბილ.“): „ხელოსნებს არ უყვართ, საერთოდ, როცა მუშარათის ჩხერბში კოლეგა შეესწორებათ“ (რ. მიშვ.).

სრულიად დაუშვებელია კოლეგა სიტყვის გამოყენება ერთნაირი მდგომარეობის ანდა მისწრაფების მქონე აღამიანთი აღსანიშნავად. შდრ.: „ბევრი ღვინის მოყვარული მძღოლი კრიტიკულად ჩამოიქრებია საკუთარ ნამოქმედარს და მტკიცე ფიცი დაუდია ალკოჰოლის სამუდამო უაგდებაზე, ვეუკალურადაც შეუსრულებია, სხვა მასავით ღვინის მოყვარული კოლეგებისთვისაც [უნდა იყოს: მძღოლებისთვისაც, ამხანაგებისთვისაც, აღამიანებისთვისაც] ურჩევია და ხელი აუღებინებია ამ ფარულ მტერთან მეგობრობაზე“ („თბილ.“); „მაგრამ წვიმა

ურას დაგვაკლებს, თუ გვიქვს ქოლგა: სანაპიროს ბულვარზე ყოველ-გვარი ბაბი შეიძლება დამსვენებელ კოლეგებთან (?!), რომლებსაც სჯერათ, რომ ანდახა „გულხელდაქრეფილი“ ელოდეო“ (!) — სწორედ ბათუმს ეხება“ („თბილ.“).

შეინიშნება, რომ კოლეგა უხერხულ შესიტუაციებს ქმნის იგრეთვე იმ შემთხვევეშიც, როცა იგი გამოყენებულია ორა სამსახურის ანდა პროფესიის მიხედვით ამხანაგის აღსანიშნავიდ, არამედ სერთო მოწოდების, გატაცების, ერთნაირი დამსახურების, ტიტულის მქონე პირთა აღსანიშნავიდ. მაგ.: „იგი წიგნენ წილაური ასე დაიტირა მისმავე კოლეგაზ, მისმავე მეზობელმა, ცნობილმა მელექსემ ისესებ ბალია-შვილმა“ (ტელეგად.); „...ქორთველი ჩიბურდანიდ ისეთიერ დიდი მსოფლიო ჩემპიონია, როგორც მისი რუსი ვაჟი კოლეგა განლავთ“ („კომ.“); „კოტე და ნიკო ასე ჩქირ სიირულს არ იყენეს მიჩვეულნი. სირბილით მიმკებოლნენ განთქმულ მონალირეს. ბესარიონი წინ გაიჭრებოდა, მაგრამ კოლეგებს ხომ ერ მიატოვებდა...“ (რ. მიშვ.); „ქუ-ჩაში შენვდებოლით სტუდენტ ვაჟებსაც, რომელთაც მხარზე ხელი გადაედოთ თავიანთი მომავალი მეორე ნახევრებისთვის და ყვავილებ-დატექმნილი ბარების იმ მოფარებული მერხისკენ მიიჩქაროლნენ, რომე-ლიც თითქმის ყოველთვის დაკავებული იყო მათიერ სულიერი კოლ-ეგების მიერ“ (რ. მიშვ.).

უმართებულო კოლეგის გამოყენება ერთი სიხეობის სპორტსმენ-თა მიმართაც: შედრ.: „გადაწყვეტილი მაქვს არ ჩამოვრჩე ქართველ კოლეგებს [უნდა იყოს: სპორტსმენებს] და აქტიურად ჩავება მსოფ-ლით პირველისათვის ბრძოლაში“ („ლელო“); „ჩევნი ფეხბურთე-ლები, თბილისის „ლინამის“ მთელი კოლექტივი, სულითა და გულით უსურვებს გამარჯვებას თავის მოსკოველ კოლეგებს [უნდა იყოს: სპორტსმენებს, ფეხბურთელებს], მოსკოვის „სპარტაკის“ ფეხბურ-თელებს“ (ტელეგად.); „დიუზი სპორტსმენი ხომ ლილერით თავის საქ-მეში, რომელსაც მხარს უსწორებენ არა მარტო კოლეგები [უნდა იყოს: სპორტსმენები], არამედ ზოგჯერ მილიონობით ადამიანიც მოელ მსოფლიოში“ („თბილ.“).

კოლეგა სიტყვა ვერ იგულებს შეაზღვრელის ფუნქციით გამოყენ-ბას, ვინაიდან ამ სიტყვის შინაარსში მოთელი შესიტყვება (მსაზღვრელ-საზღვრული) იგულისხმება: სამსახურის ამხანაგი. არ შეიძლება: ჩემი, შენი, მისი კოლეგა მსახობი, კოლეგა ექიმი, კოლეგა შწვრთნელი და მისთ. მაგ.: „სურათშე: სსრ კავშირის დამსახურებული შწვრთნელი პ. ბურჯანაძე კოლეგა შწვრთნელებთან [უნდა იყოს: თავის კოლეგებ-თან] საუბარში“ („თბილ.“). უხერხული შესიტყვებაა „ორმაგი კოლე-გაც“ (თუნდაც ბრჭყალებში ჩასმული!): „და მაშინ აქვა სწორედ

ცნობილი მსახიობის „ორმაგმა კოლეგამ“, მსახიობმა და კომენტატორმა, კოტე მათარაძემ...“ („თბ. კომ.“). კოლეგა ხიტყვის ასეთი დაუდევარი ხმარების ლოგიკური შედეგია მ სიტყვის გამოყენება მნიშვნელობის ოპოლსაზრისით სრულიად ალოგიკურ შესიტყვებაში: „მისერიდან პიანინ „ივერია“ გარეგნული გაფორმებით არ ჩამორჩება თვის „კოლეგამს“ ქვეყნის სხვა ფაბრიკებიდან“ („თბილ.“). საეჭვოა, კოლეგა სიტყვის ბრჭყალებში ჩასმა ხსნიდეს კონტექსტის უხერხელობას.

კონკურსი არის შეჯიბრება, რომლის მიზანია მონაწილეთა შორის საუკეთესოების გამოვლინება. კონკურსი ცხადდება ვაკანტურ თანამდებობათა დასაკავებლად, საუკეთესო მუსიკოს-შემსრულებლის, საუკეთესო სპორტსმენის გამოხალენად, საუკეთესო ძეგლის, შენობის პროექტის, სიმღერის, ნარკევის, საბავშვო მოთხოვობის... შესაქმნელად. ამავე მნიშვნელობით გვხვდება კონკურსი უსულო საგნის აღმნიშვნელ სახელთა -თვის თანდებულიან ფორმებთან: კონკურსი საუკეთესო სიმღერისათვის, სახლის პროექტისათვის, ნარკევისათვის, საბავშვო მოთხოვობისათვის... კონკურსი გარეგნული მიზნით ცხადდება. დასახელებული კონსტრუქციები სახსებით შეესაბამება გადმოსაცემ შინაარსს: „საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის გ. წულუკიძის სახელობის სახელმწიფო სამთო მექანიკის ინსტიტუტი აცხადებს კონკურსს შემდეგი ვაკანტური თანამდებობის დასაკავებლად“ („თბილ.“); „საქართველოს შრომის წითელი დროშის ორდენისანი სარფლო-სამუშაოები ინსტიტუტი აცხადებს კონკურსს... საშტატო ერთეულების დასაკავებლად“ („თბილ.“).

მართებულ შესიტყვებათა გვერდით პრესის ენაში გვხვდება კალკინური კონსტრუქცია — კონკურსი თანამდებობაზე, რაც სალიტერატურო ენის ნორმის დარღვევად უნდა იქნეს მიჩნეული: „საქართველოს სსრ ჯანმრთელობის დაცვის სამინისტროს ტრავმატილობისა და ორთოპედიის სამეცნიერო-პედაგოგიური, კლინიკურ-ექსპრესიონისტული ჩესკებლიკური ცენტრი აცხადებს კონკურსს სამეცნიერო ლაბორატორიის უმცროსი მეცნიერი თანამშრომლის თანამდებობაზე [უნდა იყოს: ...მეცნიერი თანამშრომლის თანამდებობის დასაკავებლად]“ („თბილ.“); „საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის ა. ჯანელიძის სახელობის გეოლოგიური ინსტიტუტი აცხადებს კონკურსს უმცროსი მეცნიერი თანამშრომლის ვაკანტურ თანამდებობებზე [უნდა იყოს: ვაკანტურ თანამდებობათა დასაკავებლად]“ („თბილ.“); „თბილისის შრომის წითელი დროშის ორდენისანი სახელმწიფო სამედიცინო ინსტიტუტი აცხადებს კონკურსს... ქართული და რუსული ენების კათედრის ქუნდა იყოს: კათედრის] ქართული ენის მაწავ-

ლებლის 2 საშტატო ერთეულზე [უნდა იყოს: ... 2 საშტატო ერთეულის დასაკავებლად]” („თბილ.“); „...სამედიცინო ინსტიტუტი იცხადებს კონკურსს ლითინური ენის კათედრაზე [უნდა იყოს: კათედრის] მასწავლებლის საშტატო ერთეულზე [უნდა იყოს: ... ერთეულის დასაკავებლად]” („თბილ.“).

კორექტული — კორექტული პარონიმული ზედსართავი სახელებია და თანამედროვე სილიტურატურო ქართული მათ სრულიად განსხვავებულ კონტექსტებში იყენებს. კორექტული შეიძლება იყოს ქცევა, მოქმედება, სუბარი, დამოგიადებულება ადამიანებს შორის... გამონათქვამში კორექტული ადამიანი იყულისხმება დახვეწილი, თავაზიანი, ქცევის ნორმების ზედმიწევნით დამცეცლი ადამიანი. კორექტული კი შეიძლება იყოს მხოლოდ შეცდომა, შემჩნეული მანქანაზე გადამეტებილ ის სტამბურად აწყობილ ტექსტში (მაგ.: „ჩემი, როგორც კორექტორის, მოვალეობა იყო რედაქციაში წარმოდგენილი სტატიების გასწორება სტამბაში აწყობის შემდეგ“ („ლოტ. საქ.“); „გაზეთის მორიგი ნომრის მასალები აწყობილია, კორექტურა ჩასწორებული“ („ცისკ.“); „ვახტანგის გამოცემის კორექტურული შეცდომები ეჭვმიურანლად გადმოღილდა შემდგომს გამოცემებში“ (ივ. გიგინ., „გვერდ.“).

ამ ორი, განსხვავებული სემანტიკის მქონე ზედსართავის ერთმანეთში იღრევა ენობრივი შეცდომაა. მიტომ არ არის სწორი: „თუ კაპიტანი ძალზე „გულფიც“ თანაგუნდელებს პირიდი მაგალითით, უზალო კორექტურული [უნდა იყოს: კორექტული] ქცევით არ დაშოშინებს...“ („ახ. კომ.“); „...ხუთეულის საზრიანობამ და კორექტურულმა [უნდა იყოს: კორექტულმა] მოქმედებამ უვნებელყო საშიში ბოროტ-მოქმედი“ („გამარჯვ.“).

კუდი ჩაგარზე პავს გადეგული გავრცელებული გამოთქმა ორგორც სილიტურატურო, ისე სასაუბრო ენაში. ნაშნავს: ამბარტავნობს, მედიდურობს, დიდგულობს, ადვილად თავერს კადრულობს, დიდად მოაქცის თავი, ქედმაღლობს, თავს იფასებს.

ეს ცნობილი გამოთქმა უხმარიათ რამდენიმე შეცდლილი სახით: კუდი უავარზე გადო, თანაც, სულ სხვა, კერძოდ, გაჭიუტდა-ს შინაარსით: „— კი, ახლა, კაცო, ჩამოდი!... — კი არ ვეხეეწები, ვემუდირები, მაგრამ ამ წესულმა რადგან ერთხელ გადო კუდი უავარზე, რას ჩამოილებს! დაახრჩე თუ გინდა, რაც არ უნდა დადგა გაქირზე მისი ჭორვით და არაა საშველი“ (დ. შენგ.); „ამ ამბის გაგონებაზე ჩემმა ცოლმა ქვა ააგდო და თავი შეუშვირია, მაგრამ მე რომ კუდი უავარზე გავდი და გავგრუტდი, არ იქნა მერე მისი ძირს ჩამოღება“ (დ. შენგ.). „სოლომონი ხედავდა, რომ გულზეიად კაცია დადიანს

სული კბილით ეჭირა, როდის უზრუნველყოფა თავის სამთავროს უშიშროებას და რადგანაც ძალა იმერეთის მხარეზე იყო, კუდი ყავარჩე გახდო — დაზავების საფასურად მისი ჯარების მიერ სანახევროდ უკვე დაქავებული ლეჩხესმი მოითხოვა” (რ. ჯაფ.).

ამ წინადაღებებში კუდი ყავარჩე გახდო (გავდე) ნიშნავს: გა-
ჯიუტდა (გავჭიუტდი), გავიქდა, ნათქვამი აღარ გადათქვა, დაიჩემა...
ამგვარი მნიშვნელობით კი აღნიშნული გამოთქმის ხმარება სალიტერა-
ტურო ენის ტრადიციისათვის მიუღებელია.

პუთხური ნაცვლად კუთხური დარტყმისა მსაზღვრელ-სა-
ზღვრულის ზეპირი გზით გამარტივების შედეგია. სალიტერატურო ენა-
ში ამგვარი ფაქტების შეფასებისათვის იხ. უმაღლესია.

პური და გვზი მსგავსი მნიშვნელობის მქონე სიტყვებია. იხ-
ვაზი, კურსი.

ლ

ლაფი გადაავლო. თანამედროვე ქართულში გავრცელებული
გამოთქმებია, ერთი მხრივ, იღიომური გამოთქმა თავლაფის დასხვა,
ლაფი დაასხა თავზე, ლაფში ამოხვარა (საქვეყნოდ შეარცხვონა, თავი
მოსჭრა, ძალიან შეარცხვინა) და, მეორე მხრივ, თავისუფალი შეხი-
ტყვება წყალი გადაავლო (წყალი დასხვა, წყლით გარეცხა). ამ გამო-
თქმების ასოციაციით ჩანს შეთხშული პრესის ენაში დადასტურებული
შესიტყვება ლაფი გადაავლო: „აღშფოთებით დაგმეს ისინი, კინც...
თავისი კოლექტივის ლირსება არარად ჩაგდო, ლაფი გადაავლო მთელ
კოლექტივს [სწორია: ლაფში ამოხვარა კოლექტივის სახელი]“
„კომ.“).

მ

მალე — ჩეარბ ზმნისართებს სინონიმური მნიშვნელობა აქვთ.
მალე ნიშნავს: მოკლე დროის განმავლობაში, — ჩეარბ; ჩეარა — 1.
სწორიად, მცირე დროის განმავლობაში; 2. მალე, დაუხანებლად.

მალე დროის ზმნისართია, ჩეარა — კითარებისა. (ა. შანიძე). მალე
გვიჩვენებს, რომ დრო, რომლის განმავლობაში ხდება მოქმედება,
არის მცირე, მოკლე, ხანმოკლე. ჩეარა მოქმედების კითარების წარმო-
აჩენს, — ახასიათებს მოქმედებას, როგორც სწრაფად, დროის მცირე
მონაკვეთში მიმდინარესა თუ შესასრულებელს.